

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625201053
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625201053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXXXXXX XXX/X, C. A., v spore o zaplatenie 1.137,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Csp/15/2025-110 zo dňa 10. júna 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 375,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 375,83 Eur od 16.04.2024 potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 761,32 eur s príslušenstvom zostáva nedotknutý.
- III. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 1.137,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.085,51 Eur od 16.04.2024 do zaplatenia. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2.

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Z Potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 14.05.2020 mal preukázané, že právny predchodca žalobcu (D. D. a.s.) v právnom postavení veriteľa akceptoval návrh žalovanej v právnom postavení dlžníka uzavretie úverovej zmluvy – Splátkový úver, pri výške úveru 3.000 eur, fixnej úrokovej sadzby 10,90 % ročne pri výške splátky 75,56 eur mesačne vždy v 20. deň v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20.06.2020, konečnej splatnosti 20.05.2024 a počte splátok 48, RPMN bola uvedená na 9,97 %, celková čiastka spojená s úverom vo výške 3.626,22 eur s tým, že Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve. Z výpisu z účtu žalovanej mal zistené, že táto úver čerpala 14.05.2020 vo výške 3.000 eur. Zo špecifikácie postúpenej pohľadávky (č.l. 21 spisu) bolo zistené, že žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 2.624,17 eur, z toho na istinu bola započítaná suma 1.914,49 eur, na zmluvný úrok suma 605,68 eur a na poplatky suma 104 eur. Výzvou zo dňa 14.03.2024 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil, že ku dňu 14.03.2024 je v omeškanií so splácaním pohľadávky vo výške 948,85 eur s tým, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Výzvou zo dňa 20.06.2024 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej,

že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 20.06.2024 sumu 1.270,04 eur. Listom zo dňa 16.04.2024 veriteľ oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písmena a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery D. D., a.s., a to omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako tri mesiace s tým, že banka vyhlásila ku dňu 15.04.2024 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0851/2024/CE zo dňa 23.09.2024 pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanej postúpil na žalobcu.

Podanou žalobou sa žalobca voči žalovanej domáhal plnenia zo zmluvy uzavretej na diaľku v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý zákon umožňuje uzatvoriť spotrebiteľskú zmluvu prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ (banka) viedla so žalovanou ako dlžníčkou rokovania o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom služby Internetbanking tak, že návrh žalovanej na uzatvorenie zmluvy mal byť následne akceptovaný zo strany banky potvrdením o uzatvorení zmluvy. Zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú, ktorá ex offa podlieha súdnemu prieskumu. Nebolo sporné, že právny predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 3.000 eur, ktorý žalovaná nesplácala riadne a včas v súlade so zmluvou. Poukázal na to, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 ZoSÚ) a zároveň určuje jej obligatórne náležitosti (§ 9 ods. 2), ktorých absenciu spája s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru (§ 11).

Pokiaľ ide o písomnú formu zmluvy nemal preukázané jej dodržanie. Výzvou zo dňa 02.04.2025 vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu na predloženie Zmluvy č. 5170243788, na čo žalobca reagoval oznámením, že zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom, súdom požadovanú zmluvu, resp. návrh na jej uzatvorenie nepredložil. Žalobca k podanej žalobe predložil len Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 14.05.2020 ako jednostranný právny úkon, ktorý predstavuje akceptáciu návrhu dlžníka bankou. Zo strany žalobcu však nebol predložený návrh na uzavretie zmluvy ako prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol ním viazaný v prípade jeho prijatia. Pretože zo strany žalobcu nebol predložený návrh klienta na uzavretie zmluvy, nebolo možné posúdiť, či akceptácia návrhu neobsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, ktoré sa v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považujú za nový návrh. Konštatoval, že nemal za preukázané dva obsahovo zhodné a vzájomné prejavy vôle dvoch zmluvných strán.

Pretože zo strany žalobcu nebola predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere, resp. návrh dlžníka na uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy obsahovo zhodný s jeho akceptáciou, žalobca nepreukázal, že došlo k uzavretiu zmluvy v zákonom predpísanej písomnej forme, čo má za následok § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Do pozornosti dal samotné znenie Potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 14.05.2020, v ktorom sa uvádza, že toto potvrdenie „zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve“.

Vychádzajúc z toho, že aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok uvedených v § 17 zákona ZoSÚ v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách poukázal na to, že jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, t. j. taká pri ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024, t.j. za kumulatívneho splnenia tam uvedených podmienok. V zmysle § 565 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie splátky môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Z predloženého Potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 14.05.2020 nevyplyva dohoda zmluvných strán ako dvojstranného právneho úkonu o možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Vychádzal z toho, že platné dojednania o možnosti predčasného zosplatnenia úveru musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo preukázané nemal. Preto veriteľ nebol oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

Uzavrel, že žalobca tým, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal písomné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá by obsahovala aj dohodu veriteľa a dlžníka o možnosti dlh zosplatiť, nesplnil podmienky pre vznik oprávnenia banky úver zosplatiť a následne úver postúpiť na žalobcu. Pokiaľ žalobca predložil Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom je odkaz na 8.1 písmena a) Produktových obchodných podmienok (ďalej „PoP“) pre hypotekárne a splátkové úvery D. D., a.s., nepredložil, že tieto PoP sú opatrené podpisom žalovanej.

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie 375,83 Eur s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, navrhujúc jeho zmenu tak, že tak, že odvolací súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 375,83 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 375,83 Eur od 16.04.2024 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, resp. aby ho v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie odvolania odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobu podal na súd dňa 31.03.2025 a jedinou výzvou súdu, ktorú od tejto doby vo vzťahu k ním uplatnenému nároku evidoval (okrem výzvy na úhradu súdneho poplatku), bola výzva zo dňa 02.04.2025, na predloženie zmluvy č. 5170243788. Mal za to, že súd postupoval procesne nesprávne, ak mu nevytvoril v podstate žiaden procesný priestor na zodpovedanie inak nesporných otázok (dojednanie možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť), ktoré ale mali zásadný vplyv na posúdenie nároku, keďže viedli k zamietnutiu žaloby ako takej. Procesný postup súdu v tomto kontexte považoval za nepredvídateľný a v konečnom dôsledku za nesprávny.

Počas celého konania boli všetky skutočnosti z jeho strany s výnimkou súdom vzhliadnutého nedostatku čo do písomnej formy zmluvy nesporné a na jeho strane nebol dôvod predvídať, že súd bude za takejto nespornosti nároku považovať za sporné dojednanie podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Namietal, že súd mu neposkytol príležitosť na zodpovedanie tejto otázky, pričom o tejto skutočnosti sa dozvedá až z odôvodnenia rozsudku. Vytvorenie príležitosti pritom nemožno automaticky subsumovať pod jeho možnosť zúčastniť sa nariadeného pojednávania, ktoré právo s ohľadom na zásadu hospodárnosti a nespornosti jeho tvrdení nevyužil - je totiž evidentné, že aj keby sa resp. jeho zástupca pojednávania zúčastnil, súdom namietané skutočnosti by boli na pojednávaní fakticky neriešiteľné, keďže súd evidoval predmetné dojednanie podľa § 565 Občianskeho zákonníka v predložených produktových obchodných podmienkach, no zmluvný odkaz na ne mu nepostačoval (a vyžadoval ich podpis žalovanou). Podľa jeho názoru ak súd vzhliadol akúkoľvek otázku za spornú, mal a mohol ho vyzvať na ich zodpovedanie v nadväznosti na čo poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/28/2023 zo dňa 30.05.2024.

Podľa jeho názoru súd nepostupoval procesne správne, ak ho nevyzval na doplnenie/opravu žaloby pod hrozbou odmietnutia (§ 129 CSP) ale rovno žalobu zamietol. Súdom ho nevyzval ani na prípadné späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby (§ 138 CSP). Súdom ho zároveň nevyzval na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom ním stanovenej (inak nespornej) nezrovnalosti (§ 150 ods. 2 CSP), teda o údajných nezrovnalostiach sa dozvedel až z (napadnutého) rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít prehnaný formalizmus nie je žiadúci (resp. je doktrínálne odmietnutý) a v súkromnoprávných vzťahoch platí vždy prioritou výkladu platnosti právneho úkonu oproti neplatnosti, ak v úvahu prichádzajú oba výklady (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z I. apríla 2015).

Vo vzťahu k platnosti dojednania práva veriteľa na vyhlásenie splatnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka poukázal na bod 8.1 POP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy a podľa ktorého „Za prípad porušenia sa považuje:

a) omeškanie Dĺžníka so splácaním Pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace.

Ak nastane niektorý z uvedených Prípádov porušenia Banka môže:

a) Vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky a požadovať splatenie Pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti."

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. S ohľadom na skutočnosť, že úverová zmluva je absolútnym obchodom, tak ustanovenie § 273 ods. 1 OBZ sa použije keďže Občiansky zákonník takýto postup nevyklučuje.

V ďalšom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/110/2015 z 22.07.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/62/2017-56 z 25.09.2018, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: sp.zn. 4Cdo 9/2017 z 27. mája 2020 a sp. zn. ICdo/104/2022 z 30.01.2024, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp//2022 z 30.03.2023, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/62/2017-56 z 25.09.2018, z ktorých vyplýva záver o platnosti dojednania

práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy v obchodných podmienkach.

Na základe uvedených skutočností, pridržiavajúc sa pritom nesporných skutkových tvrdení ohľadom uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, poukazujúc aj na obsah samotného potvrdenia zmluvy: „Všetky údaje uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia Zmluvy a ich zmeny sa riadia Zmluvou, POP a VOP.“, považoval za preukázané, že dojednanie zmluvných strán o možnosti vyhlásenia splatnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka prostredníctvom POP je platným právnym úkonom. Záver súdu o tom, že nedostatok písomnej formy zmluvy automaticky vedie k neplatnosti dojednania podľa § 565 Občianskeho zákonníka nie je správny, nakoľko označené ustanovenie pre dohodu o možnosti zosplatnenia neuvádza ako obligatórnu náležitosť písomnú formu takéhoto dojednania. Súd vykladal predmetné ustanovenie neprípustne extenzívne, ak vyžadoval dodržanie určitej formy, ktorú zákon vôbec nevyžaduje. Vznik zmluvného vzťahu za daných podmienok pritom sporným vôbec nebol, o čom svedčia aj úhrady žalovanej (vo výške podľa zmluvy) po dobu 3 rokov od uzavretia zmluvy - samotná absencia písomnej formy zmluvy má za následok sankciu bezúročnosti, nie však toho, že by jednotlivé dojednania v rámci zmluvy (a inkorporačne aj POP) neboli platné a účinné. Žalovaná sa vôbec nebránila tým, že medzi zmluvnými stranami nebola dojednaná možnosť zosplatnenia úveru.

Súd bol v zmysle uvedeného povinný aplikovať princípy platnosti právneho úkonu v súkromnoprávnom vzťahu ako aj princíp racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, k čomu však nedošlo - naopak súd nad rámec akejkoľvek potreby preferoval výklad v prospech spotrebiteľa deformujúci jednak právnú úpravu (ktorá písomné dojednanie ani nevyžaduje) ako aj ostatné výkladové metódy zákona a preferoval úlohu „vyhľadávania“ dôvodov neplatnosti právneho úkonu v prospech spotrebiteľa. Podľa jeho názoru je v konaní preukázané, že došlo k platnému vyhláseniu splatnosti úveru a teda k platnému postúpeniu pohľadávky, na základe čoho je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

4.

Žalovaná nevyužila svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu.

5.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

6.

V súdnej veci je podstata odvolacej argumentácie založená na tvrdení o nepredvídateľnosti procesného postupu súdu prvej inštancie a názore odvolateľa o platnosti dojednania práva veriteľa na vyhlásenie splatnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. platnosti predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru.

7.

Námietku o nepredvídateľnosti a tým i nesprávnosti procesného postupu súdu prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, a to i s poukazom na to, že nejedná o ojedinelé súdne rozhodnutie vydané v neprospech žalobcu, nakoľko i konajúci senát už preskúmaval prvostupňové rozhodnutie vychádzajúce z identických skutkových okolností a založené na rovnakom právnom závere ako v súdnej veci, čo musí byť odvolateľovi známe, keďže aj v tamtom konaní vystupoval na strane žalobcu (rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoCsp/35/2023-212 zo dňa 26.07.2023, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Csp/4/2023-174 z 25.05.2023). Súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobcu vyzval na predloženie predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, na čo žalobca reagoval len písomným podaním bez toho, aby súdu predložil požadovanú zmluvu v písomnej forme. Žalobca predložil súdu len potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 14.05.2020, z ktorého nevyplýva dohoda zmluvných strán ako dvojstranného právneho úkonu o možnosti veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Platné dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie uvedené len Všeobecných obchodných podmienkach, či POP, ktoré nie sú ani podpísané dlžníkom.

8.

Na základe skutkového stavu opísaného v bode 2. odôvodnenia tohto rozsudku aj odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom nároku voči žalovanému, ktorý uplatnil žalobou, t.j. nie je aktívne vecne legitimovaný, a to pre neplatné predčasné zosplatnenie úveru, keďže medzi právnym

predchodcom žalobcu a žalovanou nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k zosplatneniu celého dlhu žalovanej postupcom ako pôvodným veriteľom. Dôsledkom uvedeného je neplatnosť predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok vo vzťahu k postúpeniu spornej pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanej pre nesplnenie podmienok podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, nakoľko neboli naplnené podmienky účinného zosplatnenia úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka).

9.

Bezpredmetným je i odkazovanie odvolateľa na závery rozhodnutí iných odvolacích súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2 a § 455 CSP) a nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. Zároveň v rozoberanej súvislosti je podstatné, že okresný súd (v spojení i s dôvodmi tohto odvolacieho rozhodnutia, keďže konanie v prvej a druhej inštancii tvorí jeden celok) dostatočne zdôvodnil/vysvetlil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky vyrovnal, preto nekonal v rozpore s princípom právnej istoty (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 144/2014 z 13.5.2014). Navyiac poukaz odvolateľa na iné rozhodnutia tuzemských odvolacích súdov i Najvyššieho súdu SR je nenáležitý aj z toho dôvodu, že všetky žalobcom citované rozhodnutia vychádzajú z toho, že spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená v písomnej forme (a bola súdu aj predložená), čo nie je daný prípad. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to rozsudok sp. zn. 5Cdo/1/2024 zo dňa 23.01.2025 a uznesenie sp. zn. 3Cdo/35/2024 zo dňa 25.06.2025, kde ako dovolateľ vystupoval žalobca a predmetom dovolacieho prieskumu boli rozhodnutia založené na obdobnom závere ako je tomu i v súdnej veci, kde podstatným skutkovým zistením bola absencia písomnej spotrebiteľskej zmluvy.

10.

Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Do pozornosti odvolateľa súčasne dáva, že iba samotná skutočnosť, že odvolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola procesná strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, či rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (k tomu pozri napr. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Takéto „jednoetapové“ rozhodnutie o náhrade trov konania (súčasne o samotnom nároku ako i o jeho výške) zodpovedá východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

13.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)